

νίων θεῶν, πάντα ὅστις ἤθελε διαβῆ τὸν Ρουβίκωνα ὁδηγῶν λεγεῶνα ἢ σπεῖραν στρατοῦ. Ὅταν δὲ ὁ Ἰούλιος Καίσαρ, θέλων νὰ λύσῃ διὰ τῶν ὅπλων τὴν μετὰ τοῦ Πομπηίου διαφορὰν, ἐξεστράτευσε κατὰ τῆς Ρώμης, ἐστάθη παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ ἀμφιρρέπων περὶ τοῦ πρακτέου. « Εἶνε ἀκόμη καιρὸς, εἶπε πρὸς τοὺς φίλους του, νὰ στραφῶμεν πρὸς τὰ ὀπίσω. Ἄλλ' ἐὰν διαβῶμεν τὴν μικρὰν αὐτὴν γέφυραν, ὁ σίδηρος θὰ ἀποφασίσῃ περὶ ὅλων ». Καὶ ἴσως θὰ ὑπεχώρει τὸ αἴσθημα τῆς φιλοδοξίας εἰς τὸν φόβον τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ μέλλοντος αὐτοκράτορος. Ἄλλ' αἴφνης, ἀνθρώπος τις, ὅστις ἀπωτέρω ἔπαιζε τὸν αὐλὸν καὶ εἶχεν ἐφευκῶσαι περὶ ἑαυτὸν στρατιώτας καὶ τινὰς σαλπικτάς, ἀρπάσας τὴν σάλπιγγα ἐνὸς ἐξ αὐτῶν καὶ σαλπίζων τὸ πολεμικὸν ὄρμησε καὶ διέβη εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην. Τοῦτο ἰδὼν ὁ Καίσαρ ἀνεψώνησε : — « Ἄς ὑπάγωμεν ἐκεῖ ὅπου μᾶς καλεῖ ἡ φωνὴ τῶν θεῶν καὶ ἡ ἀδικία τῶν ἐχθρῶν μας. Ἐρρίφθη ὁ κῦθος ! » Καὶ διαβάς οὕτω τὸν Ρουβίκωνα, ἀνέτρεψε τὴν βρωμαϊκὴν δημοκρατίαν.

ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΚΑΛΛΟΝΑΙ

Ἡ ἱστορικῶς βεβαιωμένον — λέγει κάποιος γερμανὸς — ὅτι αἱ διαφημισθεῖσαι ὡς ἑκτακτοὶ καλλοναὶ ἀνεγνωρίσθησαν ὡς τοιαῦται ἰδίως ὅταν ὑπερέβησαν τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἦτοι τὴν ἀκμὴν τῆς νεανικῆς ὠραιότητος. Ἡ ὠραία γυνὴ τότε θέλγει βαθύτερον καὶ ἐμπνέει πάθος ἀκατανίκητον ὅταν εἰσέρχεται εἰς τὴν μέσην ἡλικίαν. Διατί ; Ἄς ὀμιλήσουν οἱ ψυχολόγοι καὶ οἱ καλλιτέχναι.

Ἡ ὠραία *Ἐλένη* τοῦ Μενελάου ἦτο 40 ἐτῶν ὅταν ἀπήχθη ὑπὸ τοῦ ἐρωτοπλήκτου ἐκ τοῦ κάλλους τῆς Πάριδος.

Ἡ *Ἀσπασία*, εἰς ἡλικίαν 36 ἐτῶν, ἐγοήτευσε τὸν Περικλέα· ἐπὶ 40 δ' ἄλλα ἔτη κατόπιν κατέκτα διὰ τοῦ κάλλους καὶ τῆς ἐρασμότητος.

Ἡ *Κλεοπάτρα*, εἶχεν ὑπερβῆ τὸ 30ὸν ὅταν ἐξετρέλανε τὸν Ἀντώνιον, ὅστις ἐπὶ δέκα συνεχῆ ἔτη ἔμεινε πιστὸς καὶ ἀφωσιωμένος εἰς τὰ θέληγητρά της, ἦτοι μέχρι τοῦ θανάτου της.

Ἡ *Λάμια*, ἡ ὁποία ὑπεδούλωσε τὸν πολὺν Δημήτριον τὸν Πολιορκητὴν, τὸν ἐν τῷ Παρθενῶνι ἀποθεωθέντα ἐλευθερωτὴν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἦτις, τραθεῖσα ἐξίσου ὑπὸ σφοδροῦ πάθους ἠκολούθησεν αἰχμάλωτον τὸν ἐνδοξον ἐραστὴν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Σελεύκου, ἰσχυρίζονται ὅτι εἶχεν ἤδη παρακάμψει τὸ τριακοστὸν, ὅταν τὸν κατέκτησε διὰ τοῦ ἐκπάγλου κάλλους της.

Ἡ *Λιβία*, κατέκτησε τὸν αὐτοκράτορα Αὐγουστον ἐν ἡλικίᾳ 33 ἐτῶν.

Ἡ *Ἀρτεμις τοῦ Ποατιέ* ἦτο 48 ἐτῶν ὅταν ἐνέπνευσε παράφορον καὶ σφοδρὸν ἔρωτα εἰς τὸν κατὰ 20 ὄλα ἔτη νεώτερόν της Ἑρρίκον Β΄ τῆς Γαλλίας, ὅστις τὴν ἐλάτρευε μέχρι τοῦ θανάτου της.

Ἡ *Ἄννα*, ἡ σύζυγος τοῦ Λουδοβίκου ΙΓ΄, τεσσαρακοντούτις περίπου ἐθεωρεῖτο ὡς ἡ ὠραιότερα ἡγεμονίς τῆς Εὐρώπης.

Ἡ *Νινὸν Δελαγκλὸς*, καὶ ὅταν ἦτο ἀκόμη ἐβδομηκοντούτις καὶ πλέον, ἐνέπνευε τόσην γοητείαν, ὥστε πολλοὶ νέοι ἠτύοκτόνησαν ἐξ ἀτυχῶς πρὸς αὐτὴν ἔρωτος.

Ἡ κυρία *Μαιντενὸν* ἦτο 43 ἐτῶν ὅταν διὰ τοῦ κάλλους της ἠγάπησε τὸν Λουδοβίκον ΙΔ΄ ὅστις τὴν ἐνυμφεῖθη.

Ἡ διάσημος *Ρεκαμιέ* καὶ ἡ δεσποινίς *Μάρς* ἐφθασαν εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ὠραιότητός των ὅταν ἤδη εἶχον περάσει «τὰ σαράντα».

ΝΕΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΣΕ ΠΑΛΗΟ ΣΚΟΠΟ

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ



ἮΒε τὸ κράνος βαρὺ ἔς τὸ σκο-
 μέ τὸ ὄπλο σὲ χέρι θρασύ, [τάδι
 ξένες πόρτες φυλάω κάθε βράδυ
 καὶ σὲ ὄλους φωνάζω : Τίς εἶ ;

Κουρασμένη σὲ ἄουσφέτι' ἀπὸ
 πάρ' το δίπλα, Πατρίδα μου, [κάτω,
 μὴ σε ἰνοιάζη ! Ἐγὼ σὲ φυλάττω
 κάθε κλέφτη τὸν διώχνω : Τίς εἶ ;

Τ' εἶν' ὁ κόσμος γιὰ μᾶς τὰ
 [λιοντάρια ;
 καυγᾶς, γλέντι, γυναῖκες, κρασί —
 καὶ σὰν τύχουν ἔμπροστά μου ζα-
 [γάρια,
 ἀγριεῦω, φωνάζω : Τίς εἶ ;